

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2024-10-07 Nr. 102

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir
darbo ministerijai

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos profesinių sąjungų konfederacija (toliau – LPSK) išnagrinėjo Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo Nr. XIII-198 1, 4, 5, 6, 8 ir 9 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) bei teikia savo pastabas.

Įstatymo projektu siūloma neriboti galimybės skirti kintamąją dalį ir po neeilinio veiklos vertinimo. Atitinkamai siūloma koreguoti Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo (toliau – Įstatymas) 5 str. 1 d. 5 punktą ir to paties 5 str. 3 d., patikslinti išbraukiant žodžius „praėjusių metų“. Įstatymo projekte 5 str. 1 d. 5 p. išbraukiami žodžiai „praėjusių metų“, tačiau 5 str. 3 d. braukiami žodžiai „atsižvelgiant į praėjusių metų veiklos vertinimą“. LPSK atkreipia dėmesį, kad siūlomas pakeitimas stokodamas apibrėžtumo ir konkretumo sudaro ne tik interpretacines, bet ir manipuliacines sąlygas. Tokiu atveju atsiranda darbuotojo teisės į teisingą ir skaidrų atlyginimą pažeidimo rizika. Atitinkamai, darbuotojo veikla, priklausomai nuo vadovo subjektyvių ar objektyvių priešasčių gali būti vertinama ir už 5 metus, metus ar už kelis mėnesius. Kasmetinis darbuotojo vertinimas yra apibrėžtas procedūrine tvarka, pagrįstas vadovo ir darbuotojo rašytiniu susitarimu atitinkamoje formoje fiksuojant metines užduotis ir jų vertinimo kriterijus. LPSK siūlo nekeisti dabar įstatyme esamos 5 str. 1 d. 5 p ir 5 str. 3 d. formuluotės, esant poreikiui papildyti formuluotę žodžiais „kasmetinio ar neeilinio“. Keičiant nurodytą formuluotę, LPSK siūlo laikytis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 str. 2 d. 6 ir 7 p. nustatyto aiškumo ir sistemiškumo principų, ir vienodai keisti Įstatymo projekto 5 str. 1 d. 5 p. bei 5 str. 3 d.

Įstatymo projektu siūloma atsisakyti Įstatymo 8 str. 2 d. nustatytos minimalios priemonių ribos ir palikti tik maksimalią. Toks pakeitimas argumentuojamas tuo, kad praktikoje 10 procentų minimali priemonė kartais būna per didelė. Taip pat argumentuojama tuo, kad taip pat pedagogų bendruomenė ne kartą yra išreiškusi šios nuostatos taikymo problematiką pedagoginiams darbuotojams. LPSK nepritaria pasiūlytam pakeitimui ir atkreipia dėmesį, kad Įstatymas įsigaliojo tik 2024 m. sausio 1 d., o jo projektas ilgai buvo svarstomas ir derinamas su biudžetinio sektoriaus darbuotojus atstovaujančiomis profesinėmis sąjungomis. Įstatymo projekto lydraštyje nenurodoma su kiek konkrečių atvejų per didelės priemonės mokėjimo atvejų buvo susidurta per trumpą Įstatymo galiojimo laikotarpį ir kokio masto tai yra problema. LPSK yra žinoma pedagoginių darbuotojų priemonių mokėjimo problema, tačiau atkreiptinas dėmesys, kad švietimo bendruomenė rado išeitį, kaip praktikoje taikyti šią Įstatymo nuostatą ir diskusijų dėl to nebeliko. Atkreiptinas dėmesys, kad siūlomas pakeitimas blogina biudžetinio sektoriaus darbuotojų darbo sąlygas, todėl prieš registruojant tokį Įstatymo projektą būtina tartis su profesinėmis sąjungomis. LPSK reikalauja,

kuo skubiau, iki Įstatymo projekto pateikimo Seimui, inicijuoti diskusijas su biudžetinio sektoriaus darbuotojų atstovais, siekiant išsiaiškinti priemokų mokėjimo problemą ir rasti sprendimo būdus. LPSK pabrėžia, kad Įstatymo pakeitimai turi būti savalaikiai, išdiskutuoti ir aiškūs, paliekant pakankamai laiko įsigilinti į pakeitimus ir juos tinkamai įgyvendinti.

Lietuvos profesinių sąjungų konfederacijos
pirmininkė

Inga Ruginienė